

VI KEELANDOVÁ

ZVODCA

*Ten chalan
je ako sen.
Ale nie je pre ňu
primladý?*

IKAR

VI KEELANDOVÁ

ZVODCA

Preložila Andrea Vargovčíková

IKAR

Vi Keeland
ALL GROWN UP

Copyright © 2019. ALL GROWN UP by Vi Keeland
The moral rights of the author have been asserted.
Translation © 2024 by Andrea Vargovčíková
Cover model: Christian Hogue
www.imdmodeling.com
Jacket design © 2024 by Emil Křížka
Slovak edition © 2024 by IKAR, a.s.

Z anglického originálu All Grown Up (New York 2019)
preložila Andrea Vargovčíková.
Redigovala Vlasta Greschová.
Korigovala Silvia Zubeková.
Obálku upravil Augustín Putera.
Technická redaktorka Helena Oleňová.
Vydalo vydavateľstvo IKAR, a.s., Bratislava, v roku 2024
ako svoju 2 221. publikáciu v elektronickej podobe.
Sadzba a zalomenie do strán ITEM, spol. s r. o., Bratislava.

ISBN 978-80-551-9409-3

*Vek je otázka povznesenia mysle nad hmotu.
Ak ti neprekáža, tak na ňom nezáleží.*

MARK TWAIN

Prvá kapitola

VALENTINA

Kúpiť si tangá.

Pretrela som si oči a opäť si prečítala poznámku na papieriku nalepenom na lampe pri pohovke, na ktorej som zaspala. Určite sa mi to iba marilo.

Kdeže, naozaj tam stálo *Kúpiť si tangá*. Usmiala som sa a odlepila žltý papierik z dievčensky pôsobiaceho strapcového tienidla, ktoré sa pritom naklonilo. Automaticky som sa k nemu načiahla, aby som ho napravila, a vzápätí som ruku odtiahla. Tienidlo či obraz nakrivo privádzali Ryana do šialenstva, ak som ich nenapravila. Opäť som sa potešila, že som sa rozviedla.

Keď už sme pri tom, môj bývalý manžel nad týmito lampami ohŕňal nos. Ako poslušná manželka som ich odpratala do hosťovskej izby. Deň po tom, čo sa Ryan odsťahoval, som ich oprášila a vrátila do obývačky. Dokúpila som si dokonca aj vankúšiky so strapcami, ktoré by takisto ofrflal.

Vstala som a v hlave mi trešľalo. Ach jaj, dozvuky vína. Odvliekla som sa do kuchyne po kávu a dva paracetamoly. Cestou som narazila na ďalší papierik – tentoraz na vchodových dverách.

Zaregistrovať sa na zoznamke match.com.

Odlepila som ho a skrčila spolu s lístočkom o tangách. Včera sme mali s kamarátkou Eve filmový večer. Raz za mesiac sme si otvorili fľašu vína (alebo aj dve) a pozerali filmy. Bol to náš rituál od posledného ročníka na strednej škole – trval teda už dlhšie, než sa mi takto skoro ráno chcelo počítať.

Tí, ktorí ma poznajú, vedia, že som posadnutá lepiacimi papierikmi. Poznámky s úlohami si lepím na vchodové dvere, na zrkadlo v kúpeľni aj na prístrojovú dosku v aute... jednoducho, kde sa len dá. A vždy keď úlohu splním, papierik s pocitom dobre vykonanej práce spokojne pokrčím a zahodím. V poslednom čase som ich lepila – asi štvornásobne viac než zvyčajne –, kam sa dalo, pretože mi pomáhali pri učení taliančiny na skúšku. Chcela som sa totiž stať učiteľkou. O papieriky s preloženými vetami som zakopávala azda všade.

Predtým než ma moja najlepšia kamarátka nechala včera v noci ležať v bezvedomí na pohovke, sa mojou záľubou očividne inšpirovala.

Vyspať sa s niekým, stálo na papieriku na chladničke. Aspoňže som čítala jej odkazy v správnom poradí – potrebujem tangá a účet na match.com, aby som konečne ukončila celibát.

Na posledné odkazy od Eve som narazila až neskôr. Na papieriku nalepenom na zrkadle v kúpeľni stálo: *Neskoré raňajky s úžasnou najlepšou kamoškou. Nedeľa o dvanásť, Capital Grille na Sedemdesiatej druhej.*

„Mala by si si vyraziť s Liamom.“

Každú druhú nedeľu sme s Eve zašli do inej reštaurácie a hodnotili konkurenciu. Eve totiž vlastní fran-

cúzske bistro v Upper East Side. Rada skúša cudzie podniky a preklepáva si ich ceny – hoci dnes to vyzeralo, že si nepreklepne iba tie.

„S Liamom? Myslíš s tým čašníkom?“

„Presne.“

„Koľko má rokov? Dvadsať?“

Eve si priložila k perám pohár na martini s nejakým ružovým nápojom. „Moje vibrátory sú staršie než on,“ srkla si, „ale na sex už vek má. Keby som si ho priviedla domov, tie hračky by som mohla pokojne vyhodiť. Stavím sa, že stačí povel a má erekciu.“ Luskla prstami a predviedla, ako by to mohlo fungovať. „Poďme, Liam, stvrdni.“

Zachichotala som sa. „Keby si si priviedla domov tohto mladíka, musela by si vyhodiť Toma.“

„Nedráždi ma. Včera zaspal v kresle už o ôsmej. Čo si to za kamošku, že si mi dovolila zavesiť si na krk vykopávku?“

„Aj keby si niekto myslel, že vydajom za Toma robíš chybu, pochybujem, že by si si dala povedať. Lenže nie je to chyba. Okrem toho, nikto iný by s tebou nevydržal. Všetci sme sa potešili, že neumrieš ako stará dievka.“

„Keď už hovoríme o starých dievkach...“

„Sklapni!“

„Čo ty a Mark? Už bolo niečo?“

„Mark je iba kamarát.“

„Lenže on by si dal povedať.“

„Atrament na mojich rozvodových papieroch ešte nevyschol.“

„Prešiel už rok a pol.“

Žeby? Január, február, marec, apríl... Páni! Fakt. Ako ten čas letí!

„Rok a pol nie je zasa až tak dlho.“

„A dva roky predtým ste spolu už nežili. Kedy naposledy si si užila dobrý sex?“

„Ako sme sa od teba dostali k môjmu sexuálnemu životu? Teda k jeho nedostatku? Už zasa.“

Eve ma otravovala s randením, už keď si Ryan balil svojich sedem slivák. Myslela to dobre. V poslednom čase sa však jej podpichovanie zmenilo na otvorený nátlak.

Môj pokus o zmenu témy si nevšímala. „Tak kedy, Val? Pred dva a pol rokom?“

„Vlastne...“ Vidličkou som posúvala cestoviny po tanieri. „... ak hovoríme o dobrom sexe, tak, žiaľ, pred vyše desiatimi rokmi. Ryan tomu v poslednom čase veľmi neublížil.“

Vrátil sa k nám veľmi pekný (a veľmi mladý) čašník. „Dámy, prinesiem vám ešte niečo?“

Díval sa priamo na mňa. Na aktívne zoznamovanie s mužmi som síce nemyslela, no odprisahala by som, že so mnou flirtuje.

„Dezert? Sladkú bodku?“

Naozaj je chutný. „Hm... vlastne som plná. Ale ďakujem.“

„Bude to na mňa. Nenahovorím vás na nič? Dovoľte mi, aby som vás prekvapil. Nikdy neviete, občas stačí len ochutnať a apetít sa vám raz-dva vráti.“

Pohľadom som mu skĺzla na potetované svalnaté predlaktia. *Povedz to ešte raz.* „Ehm... iste. Možno si to dám zabaliť a vezmem domov aj Ryanovi.“

Najprv zmizol úsmev z čašníkovej tváre, potom aj on.

„Dočerta, čo to vyvádzaš?“ zachmúrila sa Eve.

„Čo také?“

„Spomenula si chlapa pred mužom, ktorý ťa balil.“

„Myslela som svojho syna Ryana. Cez víkend možno príde zo školy domov. Vôbec som nemala na mysli svojho debilného bývalého.“

„Ja viem, ale ten sexi čašník to nevedel.“

„No a? Hádám si nemyslíš, že si začnem s dvadsaťročným chlapcom?“

„Prečo nie? Nemusíš sa hneď zaňho vydávať. Už by si sa mala spamätať, Val.“

„Veď som sa spamätala. Len som nikoho vhodného ešte nestretla.“

Výrazom na tvári mi dávala najavo, že je to hlúposť. A mala pravdu. Od rozvodu som sa ani nepokúsila s niekým zoznámiť. Naopak, desila ma už len tá predstava. Naposledy som bola na rande v ôsmej triede, keď ma Jimmy Marcum pozval na školský ples. So svojím bývalým manželom Ryanom som sa dala dokopy už na strednej.

„Zo schôdzok s chlapmi som nervózna. Vlastne som na poriadnom rande ešte ani nebola.“ Vzala som si obrúsok z lona, pretože som cítila, že čochvíľa kýchnem. „Hapčí!“

„Na zdravie.“ Eve sa ku mne naklonila a prikryla mi ruku dlaňou. „Viem, moja drahá. No čím dlhšie budeš otáľať, tým to bude ťažšie. Priveľmi sa nad tým zamýšľaš.“

Zaplatili sme a zakvačené do seba sme sa vybrali k svojim autám. Pri mojom Volkswagene Routan Eve pokrútila hlavou.

„A zožeň si iné auto.“

„Čože? Prečo?“ Moje strieborné esuvéčko fungovalo ako hodinky. „Volkswageny sú super.“

„To iste. Super bol ten, na ktorom jazdil starší brat Lary Meyerovej. Možno hipisácky autobus alebo Chro-

bák kabriolet. Lenže toto je minivan. Akoby si v ňom rozvážala decká na futbalové tréningy a potom utekala domov navariť mužovi večeru.“

„Presne na to som ho používala.“

„Používala. Minulý čas. Máš ho už desať rokov. Preboha, tvoj syn už tri roky jazdí na vlastnom aute! Pochybujem, že ešte potrebuješ minivan, aby si ho zaviezla na tréning.“

„Hovor si, čo chceš. Je to iba auto.“

„Pozrieme si zajtra film?“

„Nemôžem. Mám stretnutie študijnej skupiny. Blížia sa záverečné skúšky.“

„Tak budúcu sobotu?“

Prižmúrila som oči.

„Je Memorial Day. Grilujeme.“

„Páni, to je už koniec mája?! Diár mám plný až do júna.“

Eve ma pobožkala na líce. „Mudrlantka.“

Prešla k svojmu béemvéčku zaparkovanému o kúsok ďalej, a keď ho odomykala, ešte ponad plece zvolala:

„Mimochodom, tvoje telefónne číslo som napísala tomu sexi čašníkovi na zadnú stranu účtenky! Dobrú noc, Valentina. Bav sa.“

Z jej úškrnu, ktorý mi venovala, keď okolo mňa prechádzala a zamávala mi, som nevedela vydedukovať, či žartovala alebo to myslela vážne.

Ježiši, dúfam, že žartovala!

Na druhý deň, keď som dávala mobil do nabíjačky, som si našla dva zmeškané hovory z neznámeho čísla a esemesku od Marka.

Mark: Čína alebo talianska kuchyňa?

Stretnutia študijnej skupiny sa konali vždy v sobotu večer, pričom organizátor sa zároveň postaral o večeru. To dnešné sa konalo u Marka v Edgewateri, kde bývam aj ja. Ďalšie členky našej štvorice Desiree a Allison žili na Manhattane na druhom brehu rieky.

Valentina: Vieš, že zaslobodna som sa volala Di Giovanniová, pravda? Nikdy nedám prednosť mu šu pred karbonátkou. ☺

Mark: Di Giovanniová? To je oveľa príťažlivejšie meno než Davisová. Mala by si sa k nemu vrátiť. Viac ti pristane. Takže talianska kuchyňa. Uvidíme sa o piatej.

Mark bol naozaj milý. Zmeniť priateľstvo na čosi viac by nebolo také ťažké. Mali sme mnoho spoločného – obaja rozvedení, deti približne v rovnakom veku a rozhodnutí zmeniť kariéru a stať sa učiteľmi. Ibaže inak ako kamaráta som ho nevnímala. Niežeby som sa o to pokúšala, i keď on by určite nebol proti. Rovnako ako Eve.

Vo chvíli, keď som si nalievala rannú kávu, mi zavibroval mobil. *Neznáme číslo*. Hm... tretí raz od včerajšieho večera. Hovor som odmietla a napísala som Eve.

Valentina: Naozaj si včera dala moje číslo tomu čašníkovi?

Jej odpoveď dorazila, až keď som si dopriala prvú dávku kofeínu.

Eve: Nie. Ale možno som ho náhodou dala niekomu inému.

Valentina: Náhodou? Ako môžeš dať niekomu telefónne číslo náhodou?

Eve: Sľúb mi, že sa nenaštveš.

Po tejto odpovedi som jej rovno zavolala. „Čo si vyviedla?“

„Začnime tým, čo som nevyviedla.“

„Fajn...“

„Nedala som tvoje číslo tomu čašníkovi.“

„To si mi už povedala.“

„Viem. Ale mohla som mu ho dať a chcem si byť istá, že vieš, že by som nikdy zámerne nedala cudziemu človeku tvoje číslo.“

Ak mala Eve problém vykokať sa, vedela som, že to nebude maličkosť. „Čo si urobila?“

„Náhodou som zadala tvoje číslo na webovej stránke match.com.“

„Čože?!“

„Nechcela som ho zverejniť. Myslela som si, že ho skrývam, no tie nastavenia sú načisto mäťúce. Zelená predsa odjakživa znamená *môžeš ísť* a červená *stoj*. Dopiekla, aký mudrlant to nastaví tak, že červené tlačidlo znamená *áno*?“

„Čo to trepeš? Veď na match.com ani nemám účet.“

„Nooo... už máš.“

Stiahlo mi žalúdok. „Prosím, povedz, že si to neurobila.“

„Neurobila.“ Odmlčala sa a mne sa uľavilo. Iba na sekundu, pretože pokračovala: „Teda nechcela som.“

„Čo si spravila?“

„Včera večer po príchode domov som ťa zaregistrovala na match.com. Vyplnila som údaje, no nechcela som tvoj profil zverejniť. Teda nie hneď. Myslela som si, že ak ti to uľahčím a založím ho, možno ťa prehovorím a konečne skúsiš zoznamku. Chcela som to s tebou prebrať na grilovačke.“

„Nemala si v úmysle nastaviť ten profil ako verejný. Čiže už verejný je?“

„To nie je to najhoršie.“

„Čo by mohlo byť horšie?“

„Keďže som si myslela, že je súkromný, napísala som o tebe vtipný status.“

Preboha!

Utekala som k laptopu a otvorila ho. „Čo tam je?“

„Upokoj sa. Už nič. Do hodiny som ho vymazala. No zjavne zaujal. Došlo mi, čo sa stalo, až keď začal e-mail, ktorý som na tento účel založila, pípať každé dve minúty.“

„Čo sa tam písalo?“ zapišťala som.

„Rozvedená tridsaťsedemročná mama jedného dieťaťa hľadá partnera na nezáväzný sex, aby sa pripravila na vstup na scénu.“

„Dúfam, že žartuješ!“

„Kiežby!“

O týždeň sa môj telefón upokojil. Jedného neskorého večera, keď som sedela na pohovke s pohárom vína v ruke, som dokonca nabrala odvalu a otvorila stránku, na ktorú ma Eve zaregistrovala.

Čo si vždy túžila robiť: Ísť do Talianska.

Obľúbená farba: Sýta ružová. Nie cukríková ani

ružová ako jahodová zmrzlina. Skôr fuksiová. Čím výraznejšia, tým lepšia.

Srkla som si vína a usmiala sa. Presne toto by som povedala. Eve sa do mňa skvele prevtelila.

Obľúbený citát: *Una cena senza vino e come un giorno senza sole.*

Usmiala som sa od ucha k uchu. Napísala to dokonca správne po taliansky. *Večera bez vína je ako deň bez slnka* – otcov obľúbený citát. Po jeho smrti som si ho dala vyrezať na drevené tabuľky a jednu som zavesila v kuchyni u seba a druhú u mamy.

Fyzický výzor: Výška stošesťdesiatpäť centimetrov, úzky pás, výrazné krivky. Olivová pokožka, dlhé, tmavé, zvlnené vlasy, ktoré si ustavične vyrovnávam, i keď mám krásne kučery. Modré oči, jediný genetický dar od mamy. Moja najlepšia kamoška by vám povedala: „Určite stojím za viac než jeden pohľad. Prisahám.“

Vek: Dvadsaťdeväť (plus osem, no kto by to počítal?).

Koho hľadám: Pána Pravého, pravdaže.

Môj ideálny partner: Vek medzi dvadsaťosem a tridsaťosem. Vysoký, bystrý a vtipný. Rád cestuje. Vie tancovať (pretože ja neviem). Keď šoféruje, vyberá si dlhšie trasy, lebo sa rád kochá okolím. Má vycibrené chute. Nevolá sa Ryan. Má vtipnú prezývku. (Na vrchole zoznamu sa nachádzajú prezývky ako Kráľ orálu a podobne.)

Uverejnila aj zopár mojich fotiek, ku ktorým pripísala krátky komentár. Na prvej som v bikinách a skáčem zo skokanského mostíka do bazéna v záhrade u Eve. Vlasy mi vejú vo vetre, kolená mám zohnuté a držím si nos. Nevidieť mi do tváre, no profil prezrádza, že sa

smejem. Fotka pôsobila vtipne. Ja by som ju síce nevybrala, no vystihovala ma a páčila sa mi. Pod ňu Eve napísala: *Nebojím sa lietať.*

Druhá fotka vznikla počas koncoročnej slávnosti, keď Ryan končil strednú školu. Mám na nej čierno-biele kvetované letné šaty so zapínaním okolo krku, v ktorých moje prsia pôsobia väčšie. Na hlave mám biele klobúk so širokou strieškou. V ten deň bolo veterno, preto som si ho pridržiavala. Na fotke mi zakrýva takmer celú tvár, vidno mi iba žiarivo červené pery rozťahnuté do širokého úsmevu. Text k fotke vrazil: *Som pyšná mama.*

Na poslednej fotke sme s Eve ako stredoškolačky. Vznikla zrejme v prvom alebo druhom ročníku, pretože som ešte nebola tehotná. Objímame sa na nej a sme podobne oblečené. Pod túto fotku Eve napísala: *Najlepšia kamarátka už vyše dvadsať rokov.*

Upravila som zopár hlúpostí, ktoré Eve spomenula, a nastavila som profil ako súkromný. Vybrala som sa k chladničke a naliala si tretí pohár vína. Keď som ju zatvorila, na zem spadla magnetka a papier, ktorý pridržiavala, mi pristál pri nohách. Zdvihla som ho a preletela ho. Počas jedného z našich filmových večerov pred pár týždňami zostavila Eve zoznam, rozšafným písmom napísala nadpis a podčiarkla ho: **Zoznam mojich cieľov.** Prvých pár bodov napísala ona. Začínalo sa to dosť nevinne...

Stať sa učiteľkou

Navštíviť Rím

Vysadiť do obrovskej záhrady samé kvety

Prihlásiť sa na hodiny tanca

Ísť na školský ples

Naučiť sa surfovať

Ísť na hudobný festival

Nechat si vianočný stromček až do marca

Kúpiť si mopslíka

Po tomto všetkom – škole, výlete do Európy, záhrade, aby som mohla privoniavať ku kvetom, psovi – som túžila, no Ryan bol proti. Mali sme pri dome záhradu, no exmanžel sadil iba zeleninu. Vysádzanie kvetov tam, kde ich nikto neuvidí, považoval za mrhanie pôdou. A čo sa týka vianočného stromčeka... zbožňovala som ho a najradšej by som ho mala postavený stále. Páči sa mi, keď človek ráno ešte za tmy zide dole a v obývačke svieti stromček. Lenže Ryan neznášal ozdoby – podľa neho iba narobili neporiadok a naliehal, aby sme stromček zložili už na Druhý sviatok vianočný. Keby to bolo na mne, nechala by som si ho hoci aj celý rok. Túžila som aj po psovi, konkrétne mopslíkovi. Ryan však tvrdil, že na psy má alergiu, i keď u priateľov, ktorí mali domácich miláčikov, mu zjavne nič nebolo.

Za tie roky počas nášho manželstva sa moje potreby ocitli na chvoste. Presne preto spísala Eve tento zoznam – mohla som sa rozhodovať podľa seba. Konečne bol rad na mne.

Zatiaľ čo prvé položky na zozname boli neškodné, večer, keď sme dopíjali druhú fľašu vína, postupne pribúdali zaujímavejšie veci.

Nosiť pod šatami sexi bielizeň bez zjavného dôvodu

Ísť na rande so siedmimi mužmi počas siedmich večerov

Mať sex na verejnom mieste, kde ma môžu prichytiť

Jednorazovka – a nijaké mená

Análny sex

Trojku sme po zvážení kladov a záporov vyškrtli.

Preložila som papier napoly a strčila si ho do kabelky. Netúžila som po tom, aby ho môj syn našiel, keď v lete konečne príde domov. S plným pohárom vína som prešla k pohovke a laptopu, sadla si a chvíľu sa dívala na displej. *Match.com*. Odpila som si vína a prezerala si fotky, ktoré Eve uverejnila na stránke. Ani na jednej mi nebolo vidieť do tváre. Nikto nemusí vedieť, že som si tú online zoznamku prezerala. Napokon, ak mám vyškrtnúť zo zoznamu aspoň polovicu položiek, musím začať s rande.

Nebola som si istá, či za to mohol ten zoznam alebo víno. Alebo možno... čisto teoreticky, už bolo načas. Urobila som však niečo, čo by som na seba nikdy nepovedala. Profil som zverejnila.

Nech to para tlačí! Teraz som na rade ja.

Druhá kapitola

FORD

Moja asistentka má skvelý zadok.

„Doriti, ako sa tu vôbec dokážeš sústrediť?“ Logan sa otočil za Esmée, keď vychádzala z mojej kancelárie. Pohodávala bokmi zo strany na stranu a hlava môjho kamaráta sa s ňou dokonale zosynchronizovala.

Úplne som ho chápal. Tá žena bola hotové umelecké dielo. Plné krivky – momentálne zahalené v priliehavých červených šatách, ktoré jej zvýrazňovali postavu – a zadok ako dokonalé prevrátené srdiečko. Keď si Logan takmer vykrútil krk, vedel som, že v predstavách to srdiečko už prevracia hore nohami.

Esmée dorazila k dverám a s koketným úsmevom sa obzrela cez plece. „Môžem pre vás ešte niečo urobiť, pán Donovan? Alebo pre vás, pán Beck?“

„Netreba. Ďakujem, Esmée.“

Pravdaže, Logan nemohol držať jazyk za zubami.

„Musím tu pracovať, aby ma každé ráno oslovili s týmto prízvukom?“

Esmée sa nedávno presťahovala z Paríža do New Yorku. Silný francúzsky prízvuk ešte zvyšoval bodové hodnotenie jej zmyselnosti z ľahko získaných desať